

Nhị Hồ

Xuân Diệu

tặng Thạch Lam

Trăng vừa đủ sáng để gây mơ,
Gió nhịp theo đêm, không vội vàng;
Khí trời quanh tôi làm bằng tơ
Khí trời quanh tôi làm bằng thơ

Cây cỏ bình yên; khuya tĩnh mịch
Bỗng đâu lên khúc Lạc âm thiều ...
Nhị hồ để bốc niềm cô tịch,
Không khóc, nhưng mà buồn hiu hiu ...

Điều ngã sang bài Mạnh Lệ Quân
Thu gấm xa vắng tự muôn đời
Sương nường theo trăng ngừng lưng trời,
Tương tư nâng lòng lên chơi với ...

Tiếng đàn thầm dịu dẫn tôi đi
Qua những sân cung rộng hải hồ.
Có phải A Phòng hay Cô Tô ?
-- Lá liễu dài như một nét mi

... Và nàng Lộng Ngọc lấy Tiêu Lang,
Cưỡi hạc một đêm bay lên trời
Vua Trần Hậu Chúa ngấm trăng vàng,
Khúc Hậu Đình Hoa đang lên khơi

Linh hồn lưu giữa bể du dương ...
Tôi thấy xiêm nghê nổi gió lửa:
Những nàng cung nữ ước mơ vua,
Không biết bao giờ nguôi nhớ thương.

Tôi yêu Bao Tự mặt sầu bi
Tôi yêu Ly Cơ hình nhịp nhàn,
Tôi tưởng tôi là Đường Minh Hoàng
Trong cung nhớ nàng Dương Quý Phi